

Chén Tình Nghĩa

Nước là loại nước tự nhiên, rất bình thường, nhạt nhẽo và vô vị, do sự kết hợp của Hydrô và Ôxy (H₂O), không màu sắc, thế nhưng nước lại có giá trị cao và rất cần thiết trong sinh hoạt thường nhật. Thiếu nước thì người ta sẽ chết chắc! Nơi nào có nước (và không khí) là có sự sống. Các hành tinh khác không có sự sống vì không có nước (và không khí).

Vì coi nước là loại bình thường, người ta thường dùng cách nói “người dưng nước lã” để nói về hai người không có mối quan hệ gì với nhau. Nước lã xem chừng chẳng có giá trị gì và không khác gì là chất liệu vô ích quá! Tuy nhiên, “của cho” không bằng “cách cho”. Chén nước lã chẳng là gì cả, nhưng vẫn có thể là Chén Tình Nghĩa. Nước cũng là chất liệu đặc biệt vì được dùng trong Bí tích Thánh tẩy.

Ngày nay, khi đi trên đường, chúng ta có thể thấy một số nhà để thùng “nước đá miễn phí” cho khách vắng lai có thể sử dụng khi khát. Dĩ nhiên chỉ có những người nghèo sử dụng, những người “sang” và “giàu” chẳng ai quan tâm. Thùng nước miễn phí chỉ là một hành động nhỏ nhoi nhưng lại mang tính nhân đạo. Cần lắm một tấm lòng, dù có thể sẽ bị “gió cuốn đi” theo cách nói của cổ NS Trịnh Công Sơn: “Sống trong đời sống cần có một tấm lòng để làm gì anh (em) biết không? Để gió cuốn đi, để gió cuốn đi...!” (Để Gió Cuốn Đi). Sự thật phũ phàng quá!

Thế giới còn bao người không đủ nước sạch để sinh hoạt. Khổ lắm! Đó là tiếng vọng của Chúa Giêsu từ trên Thập Giá trên Đồi Can-vê ngày xưa: “Tôi khát!” (Ga 19:28). Khi uống một ly nước (nước sạch, nước ngọt, nước sinh tố, nước sữa,...), chúng ta hãy tạ ơn Chúa, và đừng quên cầu nguyện cho những người nghèo khổ, họ thèm muốn lắm mà không có. Dạng khát nào cũng dữ dội: Khát nước, khát vọng, khát tình,... Đói ăn còn có thể chịu đựng lâu, khát uống không thể chịu đựng lâu, cơn khát dữ dội lắm!

Trên đường tâm linh, chúng ta cũng gặp những người khát tình yêu thương, dạng này còn cấp bách hơn cơn khát nước bình thường. Chính chúng ta cũng đang khát loại Nước Trường Sinh mà Chúa Giêsu đã ban cho người phụ nữ thành Samari năm xưa (x. Ga 4:7-30).

Sách Các Vua (2 V 4:8-11, 14-16) tường thuật: Một hôm, ông Ê-li-sa đi qua Su-nê-m. Ở đó có một phụ nữ giàu sang. Bà ta giữ ông lại dùng bữa. Từ đó, mỗi lần đi qua, ông đều ghé vào dùng bữa. Bà ấy nói với chồng: “Này ông! Tôi biết người thường ghé vào nhà chúng ta là một thánh nhân của Thiên Chúa. Mình phải làm cho ông một căn phòng nhỏ trên lầu có tường có vách, rồi kê ở đó một cái giường, đặt bàn ghế và để một cái đèn cho ông dùng. Như thế, khi nào đến nhà mình, ông sẽ lui vào đó”. Phụ nữ này có con mắt “tinh đời” lắm, đặc biệt là phụ nữ này giàu sang nhưng tốt bụng, rộng lòng giúp đỡ người khác.

Một hôm, ông đến nơi ấy, ông lui vào phòng trên lầu và nghỉ ở đó. Ông Ê-li-sa nói với tiểu đồng: “Nên làm gì cho bà ấy?”. Giê-kha-di đáp: “Tội nghiệp, bà ấy không có con trai, mà chồng thì đã già”. Có qua, có lại. Thấy phụ nữ này tốt bụng nên ông Ê-li-sa muốn đền ơn đáp nghĩa. Ông bảo tiểu đồng đi gọi bà ấy tới. Bà tới đứng ngoài cửa, ông Ê-li-sa nói: “Vào thời kỳ này, vào độ này sang năm, bà sẽ được bế con trai”. Bà nói: “Không, thưa ngài, người của Thiên Chúa, xin đừng lừa dối nữ tỳ ngài!”. Khát khao được làm mẹ là khát khao chính đáng và mãnh liệt của phụ nữ. Nghe nói vậy, bà thấy vui cái bụng lắm nhưng vẫn bán tín bán nghi. Nhưng mọi sự đều có thể đối với Thiên Chúa. Quả nhiên, bà ấy có thai thật, và tới năm sau, cũng vào độ mà ông Ê-li-sa nói, bà hạ sinh một bé trai.

Tình thương của Chúa tràn đầy mặt đất (Tv 33:5; Tv 119:64). Ngài biết rõ từng người cần gì nên Ngài ban ơn đó ngay khi chúng ta chưa xin. Vì thế, chúng ta phải không ngừng tạ ơn Ngài: “Tình thương Chúa, đời đời con ca tụng, qua muôn ngàn thế hệ miệng con rao giảng lòng thành tín của Ngài” (Tv 89:2). Lời ca tụng Chúa phải được lặp đi lặp lại: “Tình thương ấy được xây dựng tới thiên thu, lòng thành tín Chúa được thiết lập trên trời” (Tv 89:3). Lời chúc tụng đó có vẻ đơn giản nhưng lại vô cùng thâm thúy và cần thiết. Tại sao? Việc chúng ta ca tụng Chúa cũng chẳng thêm gì cho Ngài nhưng lại sinh ơn ích cho phần rỗi của chính chúng ta.

Tác giả Thánh Vịnh xác định: “Hạnh phúc thay dân nào biết ca ngợi tung hô; nhờ Thánh Nhan soi tỏ, họ tiến lên, lạy Chúa. Nhờ được nghe danh Ngài, họ suốt ngày hớn hở; bởi vì Ngài công chính, nên họ được hiên ngang. Sức hùng cường hiển hách của dân chính là Ngài, hồng ân Ngài làm nổi bật uy thế chúng con. Đấng bảo vệ chúng con là người của Đức Chúa, vua chúng con thuộc quyền Đức Thánh của Ít-ra-en” (Tv 89:16-19). Có Chúa trong lòng thì chúng ta chẳng sợ gì, và chúng ta còn có thể làm được những điều phi thường, vì chính Chúa Giêsu đã nói: “Ai tin vào Thầy thì người đó cũng sẽ làm được những việc Thầy làm. Người đó còn làm những việc lớn hơn nữa, bởi vì Thầy đến cùng Chúa Cha” (Ga 14:12).

Dù mang thân phận cát bụi và tội lỗi, nhưng chúng ta đã được tái sinh trong Nước và Thánh Thần. Chúng ta thực sự là con cái của Thiên Chúa. Và rồi chúng ta còn được tẩy rửa trong Máu và Nước chảy ra từ Thánh Tâm Chúa Giêsu, nhờ đó chúng ta lại được cải tử hoàn sinh. Thánh Phaolô nói: “Anh em không biết rằng: khi chúng ta được chìm vào nước thanh tẩy, để thuộc về Đức Kitô Giêsu, là chúng ta được chìm vào trong cái chết của Người sao? Vì được chìm vào trong cái chết của Người, chúng ta đã cùng được mai táng với Người. Bởi thế, cũng như Người đã được sống lại từ cõi chết nhờ quyền năng vinh hiển của Chúa Cha, chúng ta cũng được sống một đời sống mới” (Rm 6:3-4). Thật vậy, chúng ta không chỉ được sống mà còn được sống dồi dào trong Đức Kitô (Ga 10:10).

Thánh Phaolô phân tích: “Nếu chúng ta đã cùng chết với Đức Kitô, chúng ta cũng sẽ cùng sống với Người: đó là niềm tin của chúng ta. Thật vậy, chúng ta biết rằng: một khi Đức Kitô đã sống lại từ cõi chết thì không bao giờ Người chết nữa, cái chết chẳng còn quyền chi đối với Người. Người đã chết, là chết đối với tội lỗi, và một lần là đủ. Nay Người sống, là sống cho Thiên Chúa. Anh em cũng vậy, hãy coi mình như đã chết đối với tội lỗi, nhưng nay lại sống cho Thiên Chúa, trong Đức Kitô Giêsu” (Rm 6:8-11). Đó là đại phúc cho chúng ta. Và chắc chắn chúng ta không thể nhờ vào ai ngoài Đức Giêsu Kitô, vì Ngài đã xác định: “Thầy là con đường, là sự thật, và là sự sống; không ai đến được với Cha mà không qua Thầy” (Ga 14:5).

Trình thuật Tin Mừng theo Thánh sử Matthêu hôm nay là giáo huấn ngắn gọn của Chúa Giêsu, nhưng lại có sức chuyển tải triết lý sống sâu sắc. Có thể tạm chia lời dạy này làm hai phần.

Phần một, Chúa Giêsu nói về sự từ bỏ mình. Một việc làm không dễ, nhưng chúng ta phải làm, nghĩa là chúng ta phải “chết” từng ngày: “Ai yêu cha yêu mẹ hơn Thầy thì không xứng với Thầy. Ai yêu con trai con gái hơn Thầy thì không xứng với Thầy. Ai không vác thập giá mình mà theo Thầy thì không xứng với Thầy. Ai giữ lấy mạng sống mình thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy thì sẽ tìm thấy được” (Mt 10:37-39).

Phần hai, Chúa Giêsu nói về lòng yêu thương: “Ai đón tiếp anh em là đón tiếp Thầy, và ai đón tiếp Thầy là đón tiếp Đấng đã sai Thầy. Ai đón tiếp một ngôn sứ, vì người ấy là ngôn sứ, thì sẽ được lãnh phần thưởng dành cho bậc ngôn sứ; ai đón tiếp một người công chính, vì người ấy là người công chính thì sẽ được lãnh phần thưởng dành cho bậc công chính. Và ai cho một trong những kẻ bé nhỏ này uống, dù chỉ một chén nước lã thôi, vì kẻ ấy là môn đệ của Thầy, thì Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu” (Mt 10:40-42). Chén nước lã chỉ là thứ tầm thường nhưng lại có thể trở thành khác thường, được Chúa Giêsu “chấm công” nếu chén nước lã đó chứa “chất yêu thương”, được chúng ta trao cho người khác vì lòng thương xót. Hãy cùng nhau tâm niệm: Làm những việc bình thường một cách phi thường!

Dạng khát nào cũng mãnh liệt, nhưng mãnh liệt và cấp bách nhất phải là KHÁT CHÚA. Ước gì mỗi chúng ta đều thực sự biết KHÁT CHÚA trong suốt cuộc đời, như tác giả Thánh Vịnh thân thưa: “Lạy Thiên Chúa, Ngài là Chúa con thờ, ngay từ rạng đông con tìm kiếm Chúa. Linh hồn con đã khát khao Ngài, tấm thân này mòn mỏi đợi trông, như mảnh đất hoang khô cằn, không giọt nước” (Tv 63:2). Mỗi sáng thức dậy, việc “dâng ngày” là điều rất cần thiết, và phó thác mọi việc “từ khởi sự cho đến hoàn thành đều nhờ ơn Chúa”.

Lạy Thiên Chúa, xin giúp chúng con biết tín thác vào Ngài và quyết tâm thực hành yêu thương như Ngài mong muốn. Xin cho chúng con được no thỏa ân tình Ngài, xin giải khát chúng con, và xin giúp chúng con cũng biết giải khát tha nhân bằng chính Ngài. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng cứu độ chúng con. Amen.

Trầm Thiên Thu